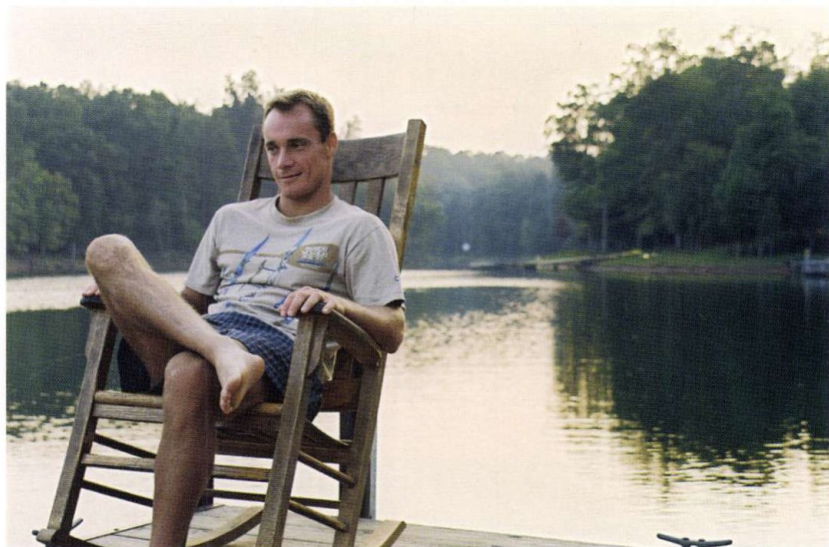

KOLÓ

RITKA NYUGALOM

EGYÜTT

SZEGED, 1998.

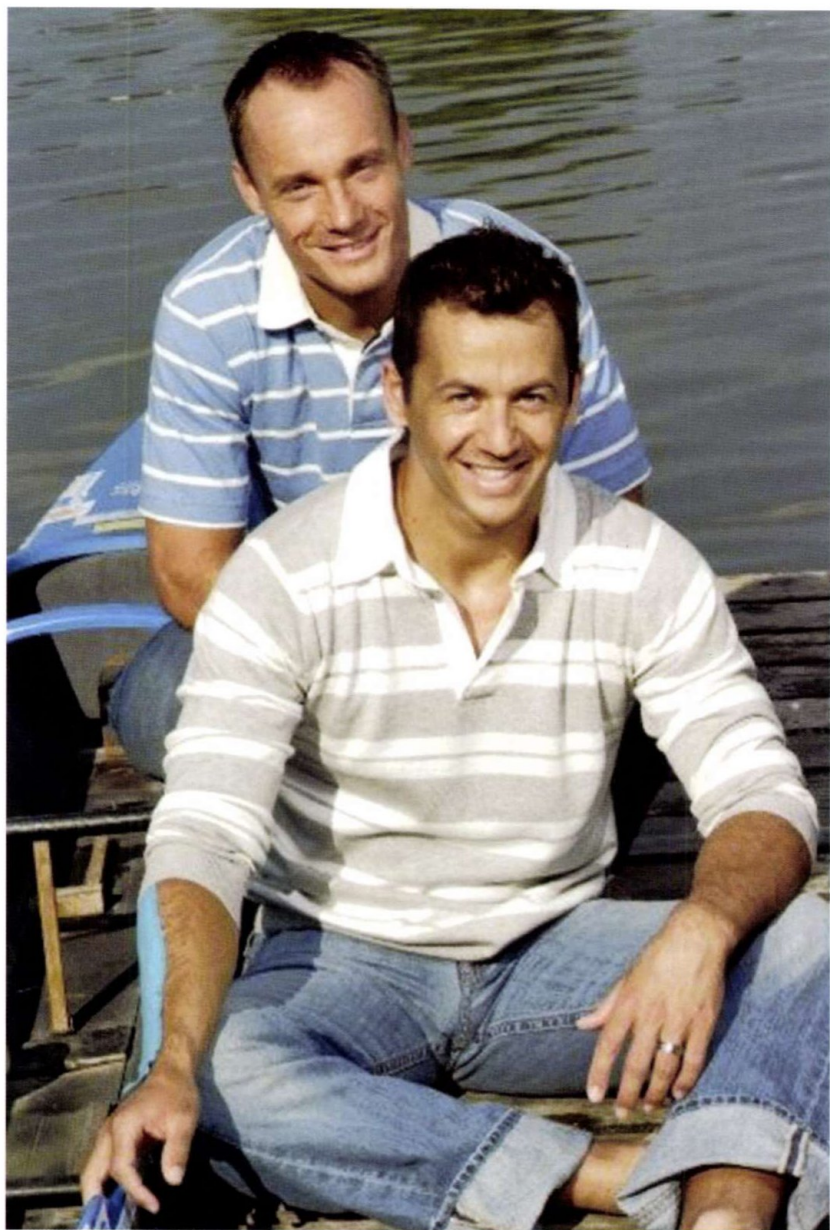
ROBIVAL

EZ BŰNCSELEKMÉNY!

MEGVANNAK A LAPÁTOK!

РАЈТИК

RÖMINÉL, 2007. SZILVESZTER NAPJA

FOLTÁN LACI (FOLESZ), KOZMANN GYURI, KOLÓ, CSABAI EDVIN,
BENCSIK ATTILA, PISTA BÁ!, LENTIN MESTER, 2003.

ONE WORLD, ONE DREAM

NAGY MAGYAROK

ÖRÖM

BÁNAT

KÖSZÖNÖM

MOST MINDEN JÓ

GURKENSALAT

KÍNA

HOSSZÚ AZ ÚT

TÁMOGATÓK:

paksi atomerőmű

KAJAK-KENU SPORT

MÉDIAPARTNEREK:

Andreas Dittmer: *„Tiszteltük egymást, ez volt az alapvető kapocs kettőnk között. Tudtuk a másikról, hogy nagyon komolyan veszi, amit csinál, és iszonyú sokat dolgozik érte.”*

Csabai Edvin: *„A kenuzásról nem lehet úgy beszélgetni, hogy ne Kolónál lyukadjunk ki. Nem működik a sport nélküle, Ő a viszonyítási alap.”*

Györe Attila: *„Tulajdonképpen neki köszönhetem, hogy ideáig eljutottam, önzetlensége és jószívűsége mindig ott lebeg előttem.”*

Hüttner Csaba: *„Mindenkít összetört a viharos sydneyi időjárás, csak őt nem. Pont őt, aki a legjobban félt ettől, de úgy gondoltam, ez csak sportolói nagyságát mutatta, hogy képes volt saját félelmein felülemelkedni.”*

Kiss György: *„Vonzotta a jobbnál-jobb embereket, a vele való kapcsolat vagy barátság egy garancia, mint egy védjegy, úgy jelent meg.”*

Kiss Tamás: *„Nagyon felnézek rád, és tisztellek, te vagy példaképem. Egyszerűen nem tudom felfogni, ilyen eredményekkel, hogy lehet valaki ilyen szerény.”*

Ludasi Róbert: *„Nagy dolog, hogy találkoztunk, mert nekünk találkoznunk kellett, sok szép eredményt értünk el közösen.”*

Reményi Péter: *„Amit csinált, azt fantasztikusan tette, de sokszor és jól átgondolta. Mindenben profi volt és maximalista. Valahol mindig gyerek maradt...”*

Szia Gyugyó!

Bocs, ha zavarlak, de talán most érkezett el az idő, hogy megoszthassam Veled érzéseim. Kicsit már leülepedett Koló távozása bennem, és úgy érzem, a megbékélés ideje jött el.

Mi, Saci barátommal évek óta azért csináltuk a kenuzást, a sírig tartó megfertőzés mellett, mert Kolóval, Veletek evezhettünk egy futamban. Ezeket a pillanatokot örökké meséljük majd gyerekeinknek, és ezek voltak azok a pillanatok, melyeket köszönök Istennek, bárhogy hívják is. Mi ezekből éltünk évről évre. Ha láttam Kolót egyesben vagy Titeket Párosban csak ez a szó jutott eszembe: HARMÓNIA.

Egy éve beszélgettünk egyik klubtársammal, és feldobtam, milyen szerencsések vagyunk, hogy magyarként, kenusként, balosként akár evezhetünk is egyszer a világ legjobb kenusával. És persze elhatároztuk, hogy ezt egyszer meg kell csinálni. Sajnos, az élet másként döntött.

Régen azt hittem, mindegy kivel megy párost Koló, hiszen Ő mindig nyer. Még az Indián-féle párosról is ezt gondoltam, hisz Ő Koló, aki nyerni született. De látva a Ti Párosotokat, az évek alatt egyre jobb pályákat, kezdtem elhinni, hogy Ő is ember. Neki is meg kell dolgoznia ezekért a fantasztikus sikerekért, sőt.

Koló halála után lévő légüres térben történt, hetekig tartó tanácsstalanságomról nem írok semmit, hisz mi ez ahhoz, amit Te voltál kényszerű átélni. De a döntőről írnom kell.

Köszönöm, Köszönöm, Köszönöm.

Egyedül, otthon volt szerencsém megélni azokat a pillanatokat.

Felkonf: „Kolonics György száma következik”. Ki bírná ezt könnyek nélkül. 750-től ordítottam, egyre hangosabban és hangosabban. A célba érkezése-tekkel felszakadt bennem minden, és csak sírtam a boldogságtól. Fiam születése óta nem éreztem azt a borzongató meghatottságot és gyengeséget egyszerre. Zokogtam. Nagyon jól esett.

Amit Te és Tamás csináltatok az olimpián, az számomra, számunkra minden-nél többet ért.

Köszönöm, hogy segítesz mindannyiunknak, kik szerettük Kolót, így elbúcsúzni. Így elengedni.

Köszönöm, Pálca, született: Czigány Viktor

2008. november 15.

